Scholia on Sophocles: On Philoctetes by Scholia on Sophocles

ΕΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

1 καὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει Ὀδυσσεὺς καθὰ καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ, ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει παρ᾽ ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεῖ περιτίθησιν οὗτος δὲ τὸν Νεοπτόλεμον παρεισάγων διὰ τούτου οἰκονομεῖται.

ἀκτὴ διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νῆσον.

2 Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος ἐν ἐρήμῳ γὰρ μέρει τῆς Λήμνου ἐξετέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· ἄστιπτος δὲ ἀπάτητος, ἀδιόδευτος· ἐν ἐρήμῳ γὰρ τόπῳ τῆς νήσου ἦν ἐκτεθείς.

3 ἔνθ᾽, ᾧ κρατίστου τραφεὶς ἐκ πατρὸς Ἑλλήνων κρατίστου· λείπει οὖν ἡ ἐξ· τὸ δὲ ἑξῆς, ἔνθα ποτὲ ἐγὼ ἐξέθηκα τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱόν, ᾧ Νεοπτόλεμε παῖ Ἀχιλλέως.

4 τὸν Μηλιᾶ τὸν Θεσσαλόν, ἀπὸ πόλεως· Ἀττικὸν δὲ τὸ Μηλιᾶ.

7 διαβόρῳ τὴν τὸν πόδα ἐσθιούσῃ, σηπτικῇ, τῇ διαβιβρωσκούσῃ, τῇ καλουμένῃ φαγεδαίνῃ· πάθος δὲ τοῦτό ἐστιν οὕτω λεγόμενον παρὰ τοῖς ἰατροῖς· καταστάζοντα δὲ οἷον καταρρέοντα, τηκόμενον, λυόμενον.

12 ἀκμὴ ἀντὶ τοῦ καιρός.

13 κἀκχέω τὸ πᾶν ταράξω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμελγόντων.

17 ἵν᾽ ἐν ψύχει μὲν ἡλίου ἐν κρύει μὲν πάρεστι θερμαίνεσθαι τῆς ἀκτῖνος ἑκατέρωθεν βαλλούσης, οὐκ ἐν ταὐτῷ ἀλλ᾽ ὅτε μὲν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἐλαύνει ὁ ἥλιος διὰ τοῦ ἀνατολικοῦ στόματος ὅτε δὲ εἰς τὸ δυτικὸν ὁμοίως, ἐν δὲ θέρει τῆς πνοῆς ἀπολαύειν.

ἐν ψύχει ἐν χειμῶνι.

διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις διπλῆ καθέδρα πρὸς ἡλίου θερμαινομένη.

19 ἀμφιτρῆτος τοῦ ἀμφοτέρωθεν τετρημένου.

21 σῶν σῷον, ὑγιές.

22 σῖγα ἀντὶ τοῦ σιωπῇ.

25 κοινὰ δ᾽ ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ πονοῖτο, διανύοιτο, προβαίνοι· ἢ εἴη· οἱ κωμικοὶ γὰρ τῇ ει διφθόγγῳ χρῶνται ἀντὶ βραχείας.

26 τοὖργον οὐ μακρὰν λέγεις οὐ μακροῦ πόνου δεόμενον· ἤδη γὰρ εἰσεῖδον ἄντρον ὃ λέγεις.

28 ἄνωθεν ἢ κάτωθεν ταπεινὸν ἢ ὑψηλόν.

29 στίβου περιπάτου.

32 οἰκοποιὸς ἐν οἴκῳ γενομένη τροφή.

33 στιπτή γε φυλλὰς χαμαιστρωσία ἐκ φύλλων.

ἡπλωμένη καὶ πατουμένη ὡς κοιμωμένου ἐπ᾽ αὐτῇ τινος.

34 ὑπόστεγον ὑπὸ τῇ στέγῃ.

35 αὐτόξυλόν γ᾽ ἔκπωμα ποτήριον μονόξυλον, τέχνημα ἀνδρὸς φαύλως ἐργαζομένου ὅ ἐστιν ἰδιώτου καὶ οὐ τεχνίτου.

36 πυρεῖ᾽ πυροβόλα.

37 θησαύρισμα ἀπόθετον κτῆμα.

38 ὁρᾷ τὰ ῥάκη τοῦ τραύματος τοῦ Φιλοκτήτου ξηραινόμενα καὶ ἐκπλήττεται ὡς βαρέως αὐτοῦ νοσοῦντος.

39 βαρείας του νοσηλείας νόσου βαρείας πεπληρωμένα ἢ νοσοκομίας ἢ τῆς ἐκ νόσου ἀκαθαρσίας.

42 κῶλον τὸν πόδα.

κηρὶ νόσῳ.

43 νόστον ὁδόν.

44 φύλλον εἴ τι νώδυνον βοτάνην τινὰ παυσώδυνον.

45 τὸν οὖν παρόντα ὥς τινος παρισταμένου αὐτῷ.

46 προσπεσὼν ἀπαντήσας, ἐπιπεσών.

48 ἀπέρχεται, φησίν, ὁ θεράπων εἰς κατασκοπήν.

φυλάξεται στίβος φυλαχθήσεται παρ᾽ ἡμῶν ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

55 ἐκκλέψῃς ἀπατήσῃς.

57 τόδ᾽ οὐχὶ κλεπτέον τοῦτο γὰρ οὐχὶ ψευσόμεθα.

59 οἱ γὰρ ἐξ ἑνὸς ἠδικημένοι φιλοῦσιν ἀλλήλους.

60 στείλαντες καλέσαντες.

61 τήνδ᾽ ἅλωσιν τὸ σὲ ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον.

62 οὐκ ἠξίωσαν οὐκ ἄξιον ἡγήσαντο.

63 ἐλθόντι δοῦναι λείπει σοι.

65 ἔσχατ᾽ ἐσχάτων αἰσχρότατα.

68 προτρεπτικῶς εἰς μὲν τὴν συμμαχίαν οὐ τὸν ἄνδρα ἀλλὰ ψιλῶς τὰ τόξα ὠνόμασεν εἰς δὲ τὴν πόρθησιν τὸν Νεοπτόλεμον.

72 ὤμοσαν γὰρ τῷ Τυνδάρεῳ πάντες Ἕλληνες συνελθεῖν ἐὰν ἁρπασθῇ ἡ Ἑλένη.

75 τόξων ἐγκρατὴς ἔχων τὰ τόξα.

77 σοφισθῆναι σοφίσασθαι.

94 βούλομαι δ᾽, ἄναξ, καλῶς ἀντὶ ἀληθεύων, νικᾶν δὲ κακῶς ἀντὶ μετὰ ψευδολογίας· ὅ ἐστι θέλω εἰπὼν τὸ ἀληθὲς ἀποτυχεῖν μᾶλλον ἢ ἐξαπατᾶν τὸν ἄνδρα καὶ ἐπιτυχεῖν· εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς τὸν τοῦ πατρὸς λόγον λέγοντα
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν
ὅς χ᾽ ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζῃ.

98 εἰς ἔλεγχον εἰς πεῖραν τῶν πραγμάτων.

99 κρείσσονα τῶν ἔργων οὖσαν τὴν γλῶσσαν· διαβάλλει τοὺς καθ’ ἑαυτὸν ῥήτορας ὁ ποιητὴς ὡς διὰ γλώσσης πάντα κατορθοῦντας.

τὴν γλῶσσαν τὴν ἀπάτην.

πάνθ’ ἡγουμένην προηγουμένην εἰς ἅπαντα.

ἀνύουσαν.

100 ὃ θέλεις κέλευε πλὴν τοῦ ψεύδεσθαι.

105 ἄφυκτα γὰρ ἦν τὰ Ἡράκλεια βέλη καὶ τοῦ σκοποῦ μὴ ἀποτυγχάνοντα ἢ ἐπανερχόμενα εἰς ἑαυτόν.

106 οὐκοῦν οὐδὲ προσελθεῖν αὐτῷ εὐθαρσές ἐστι καὶ ἀσφαλές;

προσμῖξαι πλησιάσαι.

107 δόλῳ ἀπάτῃ.

109 εἰ σωτηρία ἐξ αὐτοῦ προσγίνεται.

110 πῶς οὖν ἀποβλέπων τις εἰς τὸ ψεῦδος ἐρεῖ αὐτό; νοῶν ἢ λογισμὸν ἔχων;

111 ὀκνεῖν ἀποδειλιᾶν.

113 αἱρεῖ πορθεῖ.

116 θηρατέ’ ληπτέα, ἄξια τοῦ θηραθῆναι.

117 φέρῃ δωρήματα τιμήματα ἀποφέρῃ.

118 ποίω ποῖα, δυϊκῶς.

119 σοφὸς μὲν διὰ τὸ κλέψαι ἀγαθὸς δὲ διὰ τὸ πορθῆσαι· ἢ σοφοῦ μὲν ὄντος καθόλου τοῦ δολῶσαι δυναμένου νῦν δὲ καὶ τοῦ δόλου ἀγαθοῦ ὄντος.

κεκλῇ’ ἀντὶ κεκλημένος εἴης.

122 συνῄνεσα συνεθέμην.

125 τὸν σκοπὸν τοῦτον πρὸς τὴν ναῦν ἀποπέμψω καὶ πάλιν, ἐὰν καιρὸς καλῇ, ἐνταῦθα αὐτὸν ἀποστελῶ ἐάν μοι δόξητε βραδύνειν.

129 ὡς ἂν ἀγνοία προσῇ ἵνα μὴ γνωσθῇ.

130 οὗ δῆτα τοῦ Φιλοκτήτου ἀπατωμένου ἢ τοῦ ναυκλήρου δόλιά σοι διαλεγομένου καὶ ἀσυμφανῆ.

σοφιζομένου, διαλεγομένου.

134 Πολιὰς πολιοῦχος.

ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέστη.

136 στέγειν κρύπτειν.

ὑπόπταν ἀντὶ ἐμὲ φανερὸν γεγονότα καὶ ἐλθόντα εἰς ὄψιν· ἢ τὸν Φιλοκτήτην τὸν ὑφ᾽ ἡμῶν κατασκοπούμενον. ἄλλως: πρὸς τὸν ὑφορώμενον ἡμᾶς ἄνδρα τί δεῖ λέγειν ἢ σιωπᾶν;

137 τοῦτο ἐν τῷ καθόλου· ἡ γὰρ τέχνη, φησί, καὶ ἡ γνώμη τῶν βασιλέων προὔχει τῶν ἄλλων τεχνῶν· καὶ ἐν Οἰδίποδι
ἃ γὰρ δρῶσ᾽ οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ
καὶ Ἡσίοδος
τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες.

139 παρ᾽ ὅτῳ ἐφ᾽ ᾧ ἐστι τὸ θεῖον σκῆπτρον.

141 τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἦλθεν εἰς σέ· δίκαιον οὖν σοι πείθεσθαι.

142 κράτος ὠγύγιον τὸ ἐξ ἀρχῆς τιθέμενον κράτος.

143 ὑπουργεῖν λείπει ἡ σὺν ἵν᾽ ᾖ συνεργεῖν.

144 νῦν μέν, φησίν, εἰσελθὼν ὅρα τὸν τόπον ἐπὰν δὲ ἔλθῃ τότε σὺ τῶν μελάθρων ἀποστὰς ὑπηρέτει μοι πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν.

τόπον ἐσχατιαῖς τὸν ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ τόπον.

148 ὥσπερ ἐγὼ προχωρῶ οὕτως ἀκολουθῶν πειρῶ με θεραπεύειν ἀεί. κυρίως δέ ἐστιν ἀκούειν τὸ προσχωρῶν οἷον ὡς ἂν ἐγὼ προστάσσω τοῦτον τὸν τρόπον ποιῶν.

150 μέλον πάλαι μέλημα ἀντὶ πρᾶγμά μοι λέγεις ἐκ πολλοῦ μοι μεμεληκός, τὸ φρουρεῖν τὸ σὸν ὄμμα καὶ τὴν ἀπὸ σοῦ εὐκαιρίαν.

151 τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ᾽ τὰ σὰ νεύματα φυλάττειν.

153 ἔνεδρος ἔνοικος.

155 οὐκ ἀποκαίριον οὐκ ἄτοπον, οὐκ ἄκαιρον· εὔκαιρον γάρ ἐστι τὸ τοῦτο μαθεῖν.

156 προσπεσὼν προσπελάσας.

158 ἔναυλον ἢ θυραῖον ἐντὸς ἢ ἐκτός; ἐγγὺς ἢ μακράν;

163 ὀγμεύει ὄγμος ἡ ἐπὶ στίχον φυτεία, νῦν δὲ ἀντὶ ἐφεξῆς πορεύεται.

166 σμυγερῶς ἐπιπόνως.

167 αὐτῷ ἀντὶ ἑαυτῷ· ἐπινωμᾶν δὲ ἐξευρίσκειν.

168 παιῶνα θεραπείαν.

169 ἐλεῶ, φησίν, αὐτὸν πῶς δύναται διάγειν μήτε συνοικῶν τινι μήτε κηδόμενόν τινα ἔχων.

170 μή τινος αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων κηδομένου.

171 μηδὲ ὁρῶν εἰς ἄνθρωπον σύνοικον.

174 ἀλύει ἀλγεῖ, ἀπορεῖ.

ἐπὶ παντὶ ἐπὶ παντὶ ἐν χρείᾳ γινομένῳ ἀπορεῖ.

ὁπηνίκα χρείας καλέσῃ καιρὸς ἀδημονεῖ διὰ τὸ πάντων ἀπορεῖν.

177 ὦ παλάμαι ὦ τέχναι καὶ γνῶμαι.

τοῦτο θαυμάζων τὸν Φιλοκτήτην φησὶ πῶς μόνος ὢν ἐξευρίσκει τὰ πρὸς τὴν ζωὴν ἑαυτῷ.

179 οἷς ὁ βίος οὐκ ἔχει τῶν κακῶν μέτρον· ἢ οὕτως, οἷς μὴ σύμμετρος ὁ βίος καὶ ἐπαρκῶν.

180 πρωτογόνων εὐγενῶν.

181 ὕστερος ὑστερίζων.

183 κεῖται μοῦνος ἔρημος νῦν κεῖται.

184 στικτῶν ἢ λασίων ποικίλων καὶ δασυτρίχων.

188 ἀθυρόστομος πολυλάλητος, μὴ εἰργομένη τοῦ φθέγγεσθαι· ἀθυρόστομον δὲ εἶπεν τὴν ἠχὼ ἐπεὶ πρὸς πάντας ἀντιφθέγγεται· ὁ δὲ νοῦς, ἀεὶ δὲ ὀδυρομένου αὐτοῦ ἠχὼ πρὸς τὸν ὀδυρμὸν ἀντιφθέγγεται.

189 τηλεφανὴς μήκοθεν φαινομένη διὰ τῆς φωνῆς ἀντὶ οἰμώζει καὶ τὴν ἠχὼ πόρρωθεν ἀνεγείρει.

191 οὐδὲν τούτων θαυμαστόν οὐδέν, φησί, τούτων θαυμαστὸν ἐμοὶ ὅτι κακὰ πάσχει ὁ Φιλοκτήτης· ἐκ θεῶν γάρ, ὡς οἶμαι, ταῦτα πέπονθεν καὶ τὸ πάθος ὑπέμεινεν κατὰ βούλησιν θεῶν ἵνα μὴ τὰ βέλη εὐθέως ἀπελθόντος αὐτοῦ πορθήσῃ τὴν Τροίαν παρὰ τὴν εἱμαρμένην ἀλλὰ ἐκδέξηται τὸν καιρόν.

194 τῆς ὠμόφρονος Χρύσης Χρύση νῆσος πρὸ τῆς Λήμνου ἔνθα διέτριβεν Χρύση τις νύμφη ἣ ἐρασθεῖσα τοῦ Φιλοκτήτου καὶ μὴ πείσασα κατηράσατο αὐτῷ διὸ καὶ ὠμόφρονα αὐτὴν ἐκάλεσεν.

εἰς τὸ αὐτό Χρύσης Ἀθηνᾶς ἄγαλμα οὕτως καλεῖται· ἔστι δὲ καὶ πόλις Χρύση πλησίον Λήμνου ἔνθα ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐδήχθη τὸν βωμὸν ζητῶν ἐν ᾧ ἔθυσεν Ἡρακλῆς ἡνίκα κατὰ Τροίας ἐστράτευσεν.

198 ἀμάχητα ἀνίκητα.

199 πρὶν ὅδ’ ἐξήκοι χρόνος πρὶν αὐτήν, τὴν Τροίαν, εἰς τὸν εἱμαρμένον ἐλθεῖν χρόνον ἐν ᾧ εἵμαρται αὐτὴν πορθηθῆναι.

ᾧ χρόνῳ.

200 ὑπὸ τῶνδε ὑπὸ τῶν βελῶν.

201 εὔστομ’ ἔχε παῖ εἰώθασιν οὕτω λέγειν ἀντὶ τοῦ σιώπα· τὸ δὲ τοιοῦτον κεχίασται ὅτι Ἑλλάνικός ποτε ἀναγινώσκων τὰ Ἡροδότου ἔλεγεν «περὶ

δὲ τῶνδε μοι εὔστομα κείσθω» οὐ διαιρῶν εἰς δύο λέξεις ἀλλ᾽ ὡς ἄν τις εἴποι ταῦτα εὔστομα· τοῦτο δέ φησιν ὁ χορὸς κτύπον ἀκούσας ἐπερχομένου τοῦ Φιλοκτήτου καὶ στένοντος κατὰ τὴν πορείαν διὰ τὸ ἄλγος.

203 φωτὸς σύντροφος κτύπος φωνῆς τῆς συντραφείσης αὐτῷ· δῆλον δὲ ὅτι κακῆς καὶ οἰμωκτικῆς ὡς κατὰ τὸ σύνηθες αὐτοῦ τειρομένου.

204 ἦ που τῇδ᾽ ἢ τῇδε ἆρ᾽ ὧδε ἢ ἐνθάδε;

206 φθογγά του φθογγή τινος.

στίβου ἔξωθεν προσληπτέον τὴν ἐπί.

209 τρυσάνωρ ἐπίπονος, ἡ καταπονοῦσα τὸν ἄνδρα.

διάσημα φανερά.

211 φροντίδας νέας τὸ ἐξῆς, ἔχε φροντίδας νέας οἷον καινότερόν τι βούλευσαι τί πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς.

212 οὐκ ἔξεδρος ἀλλ᾽ ἔντοπος οὐ μακρὰν ἀλλ᾽ ἐγγὺς καὶ ἐπὶ τόπου.

ἐγγύς.

213 οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων οὐ βοᾷ τερπόμενος σύριγγι ὡς ποιμήν.

215 ἀλλ᾽ ἤ που πταίων ἀλλὰ τάχα ἢ προσκόπτων ὑπὸ τῶν βασάνων βοᾷ ἢ δύσορμον τὸν λιμένα ὁρῶν· προβοᾷ γὰρ ἡμῖν μὴ πελάζειν εἰς αὐτόν·
Ὅμηρος
Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν
τὴν ἀπροσόρμιστον.

222 ἢ γένους ἢ ποίου γένους.

223 Ἑλλάδος Ἑλληνικῆς.

225 ὄκνῳ φόβῳ διὰ τὰ κακά.

226 δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξηγριωμένον εἰσφέρειν τῇ ὄψει καὶ τῷ σχήματι.

230 ἀνταμείψασθ᾽ ἀνταμείβεσθε.

231 τοῦτό γ᾽ τῆς προσηγορίας.

εἰς τοῦτο.

234 φεῦ θαυμαστικὸν μετ᾽ ἐκπλήξεως τὸ φεῦ ἐνταῦθα.

καὶ τὸ τὸ καί.

236 προσέσχε προσορμίσαι ἐποίησεν.

238 εἰδῶ μάθω.

240 αὐδῶμαι λέγομαι.

244 προσέσχες ὥρμισας.

246 πῶς εἶπας; θαυμάζων φησὶν ἐπεὶ μὴ εἶδεν αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς στρατευσάμενον.

251 κλέος φήμην.

254 πικρὸς ἐχθρός.

257 ἀλλ᾽ οἱ μὲν οἱ Ἀτρεῖδαι.

264 χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ ὁ Ὀδυσσεύς.

267 χαράγματι δήγματι· τὸ γὰρ δῆγμα τοῦ ὄφεως μόνον χαράσσει.

268 ξὺν ᾗ νόσῳ.

269 τῆς ποντίας τῆς παραθαλασσίας· ὅτε ἀπὸ Χρύσης ἦλθον εἰς Λῆμνον ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας.

270 λέγεται γὰρ ὡς ἐν Λήμνῳ βουλόμενος ἀναστῆσαι βωμὸν Ἡρακλεῖ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ὑπὸ ὄφεως ἐπλήγη.

κατέσχον προσώρμισαν.

271 σάλου κινήματος, πόνου.

275 οἶ’ αὐτοῖς τύχοι καταρᾶται.

276 ἀνάστασιν νῦν καλεῖ τὴν ἐξ ὕπνου ἔγερσιν.

280 βεβώσας ἀπελθούσας.

284 τούτου τοῦ ἀνιᾶσθαι ἄδειαν καὶ εὐχέρειαν πολλήν.

286 καὶ ἔδει με ἐμαυτῷ ἐξυπηρετεῖσθαι.

287 τὰ σύμφορα τὰ ἀναγκαῖα.

290 νευροσπαδὴς ὁ ἐπισπώμενος τῇ νευρᾷ· διὰ γὰρ τῶν γλυφίδων ἔρχεται.

291 εἰλυόμην ἐπορευόμην· εἴλυσις γὰρ ἡ πορεία.

296 ἐκθλίβων ἐκτρίβων.

297 ἄφαντον ἀπροσδόκητον. ἄλλως: καλῶς εἶπεν ἄφαντον· οὐ φαίνεται γὰρ ἀλλὰ δυνάμει αὐτὸ ἔχει.

298 ἀντὶ ἡ οἰκία ἡ μετὰ πυρὸς οὖσα καλῶς διοικεῖται.

301 ταύτῃ τῇ γῇ.

303 ἐξεμπολήσει πωλήσει, πραγματεύσεται, ἐμπορεύσεται.

ξενώσεται καταχθήσεται ὡς ξένος.

304 τοῖσι σώφροσιν τοῖς εὐτυχοῦσιν.

310 ἐκεῖνο τὸ ἀποφέρειν με εἰς τὴν πατρίδα.

313 τὴν ἀδηφάγον τὴν βρωτικήν.

316 ἀντίποιν’ ἀμοιβαῖα.

317 οἷον, κἀγὼ ἐξ ἴσου ἐλεῶ σε τοῖς ἀφιγμένοις ἐνταῦθα ὥσπερ οἱ ἄλλοι ξένοι, φησί, περὶ ὧν ἔλεγες.

319 κἀγὼ νῦν μάρτυς εἰμὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις περὶ τῶν Ἀτρειδῶν καὶ τοῦ Ὀδυσσέως.

320 εἴσ᾽ ἀληθεῖς εἰσὶν οἱ σοὶ λόγοι ἀληθεῖς.

324 εἴθε γένοιτό μοι ὠργισμένῳ ὅρμησις κατ᾽ αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν ἐνδείξασθαι.

θυμῷ ὀργῇ.

χεῖρα τὴν πρᾶξιν.

327 τίνος γὰρ λείπει τὸ ἕνεκεν.

329 μόλις δ᾽ ἐρῶ ὑπὸ τῆς ὀργῆς.

332 πέρα περαιτέρω.

334 κοινὴ ἡ πρόθεσις ἡ ὑπό.

335 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.

336 εὐγενὴς ἀντὶ ἀνδρεῖος εἴ γε καὶ γενναῖος ὁ εὐγενής.

338 ἐλέγχω κρίνω, ἐρωτῶ.

339 οἶμαι μέν σε ἱκανὸν ἔχειν κακὸν τὴν νόσον.

342 χ.

τὸ χ ὅτι δὶς τὸ αὐτὸ εἶπεν αὖθις καὶ πάλιν.

343 ἦλθόν με—μέτα μετῆλθόν με.

344 χὠ τροφεὺς ὁ Φοῖνιξ.

351 οὐ γὰρ εἰδόμην ζῶντα.

355 πικρὸν Σίγειον ἤτοι διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀχιλλέως ἢ διὰ τὸ δυσχείμερον τοῦ τόπου.

οὐρίῳ πλάτῃ τῷ εὐδίῳ πλῷ.

359 κεῖνος ὁ Ἀχιλλεύς.

363 διὰ μέσου τὸ οἴμοι ἀποδυρόμενός φησιν.

τλημονέστατον λυπηρότατον.

366 κρατύνει κρατεῖ.

369 ὦ σχέτλι᾽ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

370 πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ ἀντὶ πρὶν ἐμοῦ πυθέσθαι.

373 κἀκεῖνον τὸν Ἀχιλλέα.

374 ἥρασσον ἔβαλλον, κατηρώμην, ὕβριζον.

375 μηδὲν ὕβρεως παραλιμπάνων.

376 κεῖνος ὁ Ὀδυσσεύς.

377 ἐνθάδ᾽ ἥκων εἰς τὴν ὀργὴν ἐλθὼν καίπερ οὐ μάχιμος ὢν οὐδὲ ὀργίλος.

ἐνθάδ᾽ εἰς τὴν ὀργήν.

378 δηχθεὶς λυπηθείς.

379 τότε, φησίν, ἡνίκα τοῦ Ἀχιλλέως προεκινδυνεύομεν οὐ παρῆς ἔνθα ἔδει σε παρεῖναι ἀλλ᾽ ἀπῆς ὅπου οὐκ ὤφειλες.

381 ἔχων λείπει ὅπλα.

383 τητώμενος ἐστερημένος.

385 καὶ οὐ μέμφομαι τοσοῦτον τῷ Ὀδυσσεῖ ὅσον τοῖς περὶ Ἀγαμέμνονα· αὐτοὶ γὰρ πάντων κρατοῦσιν καὶ ἐν αὐτοῖς ἦν τὸ ἐμὲ λαβεῖν.

386 τῶν ἡγουμένων τῶν βασιλέων.

387 κακῶς φρονοῦντες ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς κακῶς φρονεῖ· ἐπὰν γὰρ οἱ βασιλεῖς κακῶς φρονῶσι κακῶς δῆλον ὅτι καὶ οἱ ὑπήκοοι.

ἀκοσμοῦντες ἄτακτα ἐργαζόμενοι.

388 διδασκάλων τῶν βασιλέων.

389 τοῦτο τῶν πλαγίως νοουμένων.

391 ὀρεστέρα ὦ Ῥέα· ἡ αὐτὴ δέ ἐστι τῇ γῇ, ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι τὰ μυστήρια αὐτῆς γίνεται.

παμβῶτι πάντας τρέφουσα· παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν ζείδωρος ἄρουρα· διὰ δὲ τὸ ταύτην τὴν θεὸν τιμᾶσθαι παρὰ Φρυξὶ πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον ποιεῖται.

πολύτροφε.

392 μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς ὅτι ἡ αὐτή ἐστι Ῥέα καὶ γῆ.

393 Πακτωλὸν ποταμὸς Λυδίας ἔνθα ἡ Ῥέα τιμᾶται· χρυσᾶ δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ Τμώλου ὄρους διὰ τοῦ Πακτωλοῦ καταφέρεται.

395 καὶ τότε σε ἐπεκαλεσάμην τιμωρήσασθαι τοὺς περὶ Ἀγαμέμνονα ὅτε παρεδίδοσαν τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλλέως καὶ νῦν δὲ καλῶ ἵνα τούτους τιμωρήσῃ.

ἐπηυδώμαν ἐπεκαλούμην.

396 ἐς τόνδ᾽ τὸν Νεοπτόλεμον.

398 τὸ ἑξῆς, ὅτε τὰ πατρικὰ ὅπλα παρεδίδοσαν τῷ Λαερτίου.

401 ἐπὶ ἅρματος γὰρ λεόντων ὀχεῖται ἡ Ῥέα.

ἔφεδρε πάρεδρε.

402 σέβας ὑπέρτατον ὦ Ῥέα· ἢ νοητέον ἐπὶ τῶν ὅπλων.

405 προσᾴδεθ᾽ συμφωνεῖτε.

416 ὁ Τυδέως γόνος σὺν Ὀδυσσεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξέβαλεν Διομήδης.

417 χ.

ἐκ Σισύφου γὰρ κύουσα ἡ Ἀντίκλεια ἐγαμήθη Λαέρτῃ καὶ διὰ τοῦτό φησιν αὐτὸν ὥσπερ πεπρᾶσθαι ἐπειδὴ Λαέρτης πολλὰ δοὺς χρήματα ἠγάγετο τὴν Ἀντίκλειαν· τὸ χ δὲ ὅτι πάλιν Λαερτίου κτητικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου Λαέρτου.

419 ἐπίστω ἐπίστασο.

423 κἀκ᾽ ἐξήρυκε γράφε κἀξεκήρυξε.

425 οἱ μὲν γράφοντες μόνος παρ᾽ ἱστορίαν φασὶν — εἶχε γὰρ καὶ ἄλλους — οἱ δὲ γόνος τῷ ποιητῇ ἀκολουθοῦντες λέγουσιν.

426 δύ᾽ αὖτως δείν᾽ ἔλεξας γράφε δύ᾽ αὐτὼ δ᾽ ἐξέδειξας, δυϊκῶς.

429 κἀνταῦθ᾽ ἐν τοῖς ζῶσιν.

431 σοφὸς μέν ἐστιν ἀλλ᾽ οὐ διόλου ἔσται· αἱ γὰρ τοιαῦται γνῶμαι καταβάλλονται εὐθέως.

443 ἀντὶ ἃ οὐκ ἤθελέν τις ἅπαξ ἀκοῦσαι ταῦτα πολλάκις ἔλεγεν.

445 τοῦτο παρ᾽ ἱστορίαν· λέγεται γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνῃρῆσθαι καθ᾽ ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνεῖλεν· φονευθείσης γὰρ τῆς Πενθεσιλείας ὑπὸ Ἀχιλλέως ὁ Θερσίτης δόρατι ἔπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλεν· ἐλέγετο γὰρ ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθεὶς αὐτῆς συνελήλυθεν.

446 ἔμελλ᾽ ἔοικεν.

ἐπεὶ οὐδέπω κατὰ συνίζησιν βαίνεται ἐπειου ἀντὶ τοῦ που.

447 περιστέλλουσιν περικαλύπτουσιν.

448 παλιντριβῆ τετριμμένα τοῖς κακοῖς.

449 σῴζουσιν ἐξ Ἅιδου τοὺς ἐπιτρίπτους καὶ δολερούς.

451 ταῦτα τὰ γινόμενα.

452 τὰ θεῖ᾽ τὰ θεῖα ἔργα· νοσῶν δὲ δυσφημεῖ.

453 ὄρος τῆς Τραχῖνος ἡ Οἴτη· Τραχῖνος δὲ ἦν καὶ Μηλιεύς.

455 φυλάξομαι ὡς κακούς.

456 ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν· καὶ Ἡσίοδος
βλάπτει δ᾽ ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα.

ὅπου θ᾽ — ὅπου — γ᾽.

μεῖζον σθένει πλέον ἰσχύει.

457 κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ Ὅμηρος
ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.

463 μεταστήσειαν ἀπαλλάξειαν.

465 εἴκῃ διδῷ, συγχωρήσῃ.

467 μᾶλλον ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἢ ἐξ ἀπόπτου τὸν πλοῦν περιμένειν.

472 ὅσοισι κακοῖς.

473 ἐν παρέργῳ οἷον οὐκ ἐν τετιμημένῳ μέρει τῆς νεὼς ἀλλ᾽ ὅπῃ βούλῃ·
δηλοῖ δὲ ταῦτα ἐν τοῖς ἑξῆς.

474 φορήματος βάρους.

475 ὅμως δὲ σῷσόν με γιγνώσκων ὅτι τοῖς εὐγενέσι τὸ αἰσχρὸν ἐχθρόν ἐστι
καὶ τὸ καλὸν εὔδοξον.

482 τὸ ἐν παρέργῳ νῦν ἐνεφάνισεν.

486 ἀκράτωρ ἀσθενής, κρατεῖν ἐμαυτοῦ μὴ δυνάμενος.

489 καὶ Ὅμηρος
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.

493 δι᾽ ὃν δὴ πρὸ πολλοῦ χρόνου ηὐλαβήθην.

παλαιὰν πάλαι ἄν.

494 τοῖς ἱκμένοις ἀντὶ διὰ τῶν ἱκμένων καὶ πεπορευμένων.

498 ἐν σμικρῷ ἐν ἐλάττονι.

501 σῷσόν με γινώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβαλλόμενα.

503 θάτερα τὰ φαῦλα.

504 τὰ δεῖν᾽ ὁρᾶν φοβεῖσθαι καὶ εὐλαβεῖσθαι.

508 δυσοίστων ἀφορήτων, δυσυπομονήτων.

512 τὸ ἐκείνους λυποῦν τούτῳ κέρδος καὶ ὠφέλειαν μεταποιῶν.

τὸ κακὸν τὸ ἀπὸ τῶν Ἀτρειδῶν κέρδος μετατιθέμενος τῷ Φιλοκτήτῃ οἷον εἰς ἀγαθὸν μεταποιῶν καὶ μεταβάλλων καὶ ἐπανορθῶν· λέγει γὰρ ὅτι βοηθήσω αὐτῷ ἵνα ἐκείνους λυπήσω ἐπανορθῶν αὐτῷ τὴν συμφορὰν τὴν ὑπὸ τῶν Ἀτρειδῶν γεγονυῖαν.

515 ἔνθα ὅπου.

524 ἀλλ᾽ αἰσχρόν ἐστιν ἐνδεέστερόν σου εἶναί με ἐν τῷ βοηθεῖν τοῖς φίλοις· ἢ οὕτως, αἰσχρόν ἐστιν εἰ ἐνδεέστερόν σου διατεθήσομαι περὶ τὴν εἰς τοὺς ξένους εὐεργεσίαν· οὐ παραιτήσομαι οὖν.

528 δὲ γε.

531 πῶς ἂν ἀποδοίην τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν ὡς ἐφιλήσατέ με; ἢ πῶς ἂν τῷ ἔργῳ εὖ πράξαιμι καὶ τῷ λόγῳ ὑμῖν;

533 προσκύσαντες ἀσπασάμενοι τὴν ἑστίαν.

534 ἄοικον δύσοικον ὥσπερ ἀτυχὴς ὁ δυστυχής.

535 εὐκάρδιος καρτερικός.

536 ἐγὼ γὰρ ὑπολαμβάνω μηδένα ἄλλον τὴν θέαν τῶν ἐνθάδε ἐνεγκεῖν, πόσῳ μᾶλλον τὴν εἰσοίκησιν;

538 τάδε γράφε κακά.

542 οὗτος ὁ ἔμπορος διαπέπλασται ὑπὸ Ὀδυσσέως ναύκληρος, πραγματευτὴς εἰωθὼς τοῖς Ἕλλησι τὰ ἐπιτήδεια ἐπάγειν· ἐοικὼς δὲ καὶ ὡς οἴνου αὐτὸν διατυπούμενος πραγματευτήν.

545 ἀντὶ οὐκ ἐπίτηδες ἐλθὼν ἐνταῦθα ἀλλὰ πλέων ἐπὶ τὴν πατρίδα ὥρμισα· οὐκ οἰόμενος, φησί, συντεύξεσθαι, κατὰ τύχην δέ.

549 Πεπάρηθον δῆμος τῆς Ἀττικῆς καὶ μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

552 προστυχόντι τῶν ἴσων ἀντὶ εὑρόντι τοὺς σοὺς ναύτας τοὺς ἐμοὶ ἴσους, τοὺς τὴν αὐτήν μοι τέχνην μετερχομένους.

παραλέλειπται ἡ ἐξ· βούλεται γὰρ λέγειν ἐκ τῶν ἴσων.

556 ἐξαργούμενα ἀναβολὴν ἔχοντα.

557 ἔσται σοι χάρις τῆς προμηθείας ὕστερον.

561 φροῦδοι ἀφανεῖς, κρυπτοί.

562 Θησέως κόροι Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν ὧν οὐ μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ.

574 μὴ φώνει μέγα μὴ βόα.

578 κατὰ σκότον— διεμπολᾷ λάθρᾳ ἀπατᾷ.

582 μὴ διαβάλῃς με, φησί, τῷ τῶν Ἑλλήνων στρατῷ· εὐεργετήθην γὰρ ὑπ᾽ αὐτῶν πολλά.

583 ὑπ᾽ ἐκείνων εὐεργετούμενος ἀντευεργετῶ αὐτοὺς ὡς δύναται πένης εὐεργετεῖν δῆλον ὅτι ὑπηρετῶν.

589 ὅρα τί ποιεῖς, παῖ ταῦτα πλαγίως νοητέον.

590 σὲ θήσομαι τῶνδ᾽ αἴτιον αἴτιόν σε ποιήσω τῶν πραττομένων.

ποιοῦ λέγων ποιοῦ με αἴτιον ὧν μέλλεις λέγειν.

591 τώδ᾽ ὥπερ κλύεις οὗτοι οὕσπερ κλύεις.

593 ἦ μὴν ὄντως μήν.

597 θατέρου τοῦ Διομήδους.

εὐτολμότερος ἦν εἰς τὸ δρᾶσαι.

598 τίνος πράγματος χάριν οὕτω διὰ τοσούτου χρόνου ἐπεστράφησαν καὶ φροντίδα ἐποιήσαντο τοῦ Φιλοκτήτου οἱ Ἀτρεῖδαι τοῦ πάλαι ἐξ αὐτῶν ἀποβληθέντος;

601 βία φθόνος.

606 οὗτος ὁ Ὀδυσσεύς.

607 ὁ πάντ᾽ ἀκούων αἰσχρὰ ὁ ὑπὸ πάντων ὑβριζόμενος.

609 οὐχ ἁπλῶς εἶπεν τὴν θήραν καλὴν ἀλλὰ διὰ τὴν πόρθησιν τῆς Ἰλίου· αὐτὸς γὰρ ἑρμηνεύει τὸν τρόπον τῆς πορθήσεως.

616 δηλώσειν δείξειν.

619 ἐφεῖτο ὑπέσχετο, ἐπηγγείλατο.

620 ὦ παῖ λείπει Ποίαντος.

623 στελεῖν πέμψειν.

625 οὐκείνου πατήρ ὁ Σίσυφος· μέλλων γὰρ τελευτᾶν παρήγγειλε τῇ γυναικὶ αὐτὸν ἄθαπτον καταλιπεῖν καὶ κατελθὼν εἰς Ἅιδου τῶν γε νενομισμένων μὴ τυχὼν κατηγόρησε τῆς γυναικὸς παρὰ τῷ Ἀϊδωνεῖ ἠξίου τε ἀνελθεῖν καὶ τὴν γυναῖκα τιμωρήσασθαι· ἀνελθὼν δὲ οὐκέτι ὑπέστρεψεν ἕως μετὰ ἀνάγκης κατῆλθεν· ἐκ πατρὸς οὖν πανοῦργος Ὀδυσσεύς.

628 οὔκουν ἀποφατικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς.

631 τάχιον ἂν πεισθείην τῇ ἐχίδνῃ ἢ τῷ Ὀδυσσεῖ.

636 ὁρίζει διίστησιν.

637 τὸ ἐν καιρῷ σπουδάζειν ἀνάπαυλαν ἄγει ὕστερον.

639 ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ ἐπὰν παύσηται ὁ ἄνεμος ἐναντιούμενος.

ἄῃ παρῇ.

640 ἀντιοστατεῖ ἐναντίον πνέει.

642 μὴ εὐλαβηθῇς, φησί· κἀκείνοις γὰρ τὰ ἐναντία πνεύματα ἀντὶ τὰ ἡμᾶς ἐπέχοντα κἀκείνους ἐπέχει.

643 τοῖς γὰρ κακούργοις οὐκ ἔστιν ἐναντίος ἄνεμος· ἐν τῇ συγχύσει γὰρ μᾶλλον ἰσχύουσιν.

τί ἔχεις ὅπερ ἡ ἐμὴ ναῦς οὐκ ἔχει; ἀντὶ οὐδὲν ἡμῖν λείπει.

κοιμῶ κατακοιμίζω, πραΰνω.

παρερρύηκεν παρεκπέπτωκεν.

ὃς ἐποίησάς με τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχειν ὄντα αὐτῶν ἐλάττονα.

καὶ δόντι δοῦναι ἀντὶ ἀποδοῦναί μοι τῷ δόντι σοι.

αὐτὸς γὰρ ὑφῆψε τῷ Ἡρακλεῖ τὴν πυράν.

γνώμη.

λόγῳ μὲν ἀκούω τὸ τοῦ Ἰξίονος πάθος ὅτι τροχάζεται — πελάταν δὲ αὐτὸν λέκτρων Διὸς εἶπεν τὸν πειράσαι βουληθέντα τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα —, ὃν ἔδησεν ὁ Ζεύς, μὴ μέντοι ἑορακέναι μείζονα τῆς Φιλοκτήτου νόσου.

τὸν πελάταν λέκτρων τὸν βουληθέντα ἐπιβῆναι τῇ εὐνῇ τοῦ Διός.

κατ᾽ ἄμπυκα δέσμιον κατὰ τὸν τροχὸν δεδεμένον.

δρομάδ᾽ τὸν περιφερόμενον ἐν τῷ δρόμῳ.

παγκρατὴς βασιλεύς.

μοίρᾳ —ἐχθίονι δυστυχίᾳ, τύχῃ στυγερωτέρᾳ.

τύχῃ.

οὔτ᾽ ἔρξας οὔθ᾽ ἕρξας.

νοσφίσας ἀποστερήσας.

ἐν ἴσοις ἐν δικαίοις.

θαυμάζω πῶς ὑπέμεινεν ἀεὶ ἐν κλυζομένοις κύμασιν ἔχων καταγωγὴν καὶ ἔρημον παντάπασιν.

ἀμφιπλήκτων ἑκατέρωθεν πληττόντων· τὰ γὰρ κύματα κλύζονται κατ᾽ ἀμφοτέραν ὄχθην τῆς θαλάσσης.

690 βιοτὰν ζωήν, διαγωγήν.

691 ὅπου αὐτὸς μόνος ὑπὸ ἀνέμων βαλλόμενος, πρὸς ἄνεμον τετραμμένος ἦν.

βάσιν πόδα.

692 οὐδέ τιν᾽ ἐγχώρων λείπει ἔχων.

κακογείτονα οὐ μόνον ὅπου καλὸν οὐκ εἶχε γείτονα ἀλλ᾽ οὐδὲ κακὸν παρ᾽ οὗ ἀμοιβαῖον λόγον στενάζων ἀκούσεται· τὸ δὲ ἐξῆς οὕτω δεῖ λαβεῖν, οὐδέ τινα ἐγχώρων ἔχων παρ᾽ ᾧ δὴ τὸν κακογείτονα αἱματηρὸν στόνον ἀποκλαύσειεν· τὸ κακογείτονα γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας ἀλλ᾽ εἴπερ τις ἐτύγχανεν αὐτῷ συνοικῶν ὁ τούτου στόνος κακογείτων ἂν ἦν ἐκείνῳ.

693 ἀντίτυπον ἀμοιβαῖον.

696 οὐδ᾽ ὃς τὰν θερμοτάταν οὐδ᾽ ὃς τὴν θερμοτάτην καὶ ἀγρίαν αἱμάδα, τὴν τοῦ αἵματος ῥύσιν, ἀναδιδομένην ἐκ τῶν ἑλκῶν τοῦ θηροδήκτου ποδὸς ἠπίοις φύλλοις κατευνάσειεν εἴ τις ἐμπέσοι.

697 κηκιομέναν ἀναδιδομένην· παρὰ τὸ
μέλαν δ᾽ ἀνεκήκιεν αἷμα.

698 ἀντὶ τοῦ ὅλως οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅστις ἕλοι φύλλον αὐτῷ ἐκ τῆς γῆς ἢ ὄρνιν τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου καὶ πεσόντα εἰς τὴν γῆν.

700 φορβάδος τῆς πάντα τρεφούσης.

702 τότ᾽ ἂν εἰλυόμενος κυλιόμενος, χερσὶν ἐπερειδόμενος καὶ ἕλκων τὰ σκέλη ὡς νήπιος παῖς ἄνευ τιθήνης τετραποδηδὸν βαδίζων· καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἀνωτέρω
πρὸς δὲ τοῦθ᾽ ὅ μοι βάλοι
νευροσπαδὴς ἄτρακτος αὐτὸς ἂν ποσὶν
εἰλυόμην δύστηνος ἐξέλκων πόδα·
τὸ δὲ ἐξῆς, τότε γάρ, ἡνίκα ἐξανίησι δακέθυμος ἄτα, ἕρπει πόρον ἄλλοτ᾽ ἄλλον εἰλυόμενος ὥσπερ παῖς ἄνευ φίλης τιθήνης ὑπάρχων, οὐ φορβὰν

ἱερᾶς γᾶς σπόρον αἴρων, οὐκ ἄλλο ὃ νεμόμεσθα ἄνδρες ἀλφησταὶ τουτέστιν οὐ Δημητριακὸν καρπὸν οὐδέ τι τῆς συνήθους ἀνθρώπων διαίτης ἀλλὰ διὰ τῶν πτηνῶν ὀϊστῶν τὴν διὰ τῶν ὀρνέων τροφήν.

704 ὅθεν εὐμάρει᾽ ὑπάρχοι ὅπου εὐμαρές ἐστιν αὐτῷ ἀπιέναι.

705 ἐξανίησιν ἐνδίδωσιν.

ἄτα ἡ νόσος.

707 γᾶς σπόρον σῖτον.

708 αἴρων λαμβάνων.

τῶν νεμόμεσθ᾽ ἀφ᾽ ὧν νεμόμεθα τουτέστι τρεφόμεθα.

710 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων πλὴν εἴ που τοῖς πτηνοῖς βέλεσιν ἐξ ὠκυβόλων τόξων ἀνύσειε φορβὴν πτηνῶν τουτέστιν ὀρνέων· λείπει δὲ ἡ ἀπό, ἀπὸ πτηνῶν.

τόξων πτανῶν πτερωτῶν τόξων.

712 ἀνύσειε πτανοῖς περιποιήσειεν ὀρνέοις.

714 οἰνοχύτου πώματος οἴνου περιφραστικῶς.

715 ἥσθη ἀντὶ ἐνεπλήσθη· οὐδὲ οἴνου μετείληφεν.

716 στατὸν εἰς ὕδωρ τὸ ἐξ ὄμβρου συνεστηκὸς ὕδωρ ἢ πηγαῖον ἢ λιμναῖον· παρὰ τὸ ἠρεμεῖν καὶ μὴ ὑπὸ ἀνέμων κινεῖσθαι.

717 προσενώμα ἑαυτὸν ἐκίνει ἀντὶ ἐπορεύετο.

719 παιδὸς ὑπαντήσας τυχὼν Νεοπτολέμου.

720 εὐδαίμων ἀνύσει εὐδαιμονήσει· τὸ ἑξῆς, εὐδαίμων καὶ μέγας ἀνύσει· ἐκ κείνων δὲ λέγει τῶν κακῶν.

721 μέγας ἐκ κείνων ἐκ τῶν κατ᾽ αὐτὸν εὐτυχής.

λείπει ἔσται.

722 ποντοπόρῳ δούρατι τῇ νηί.

πλήθει πολλῶν μηνῶν τῷ πλήθει τῶν μηνῶν.

724 πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν τὴν πατρίδα.

725 Μηλιάδων ἔστιν ἀντὶ Τραχινίων· περὶ τὴν Τραχῖνα γὰρ οἱ Μηλιεῖς.

726 ἵν' ὁ χάλκασπις ὅπου ὁ ἐκθεωθεὶς ἀνὴρ πελάζεται πᾶσι· λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα.

727 πλάθει πᾶσιν ἐπιφαίνεται λαμπρὸς ὢν ὡς πῦρ.

θείῳ πυρὶ λείπει τὸ ὡς.

730 τί δή ποθ' κ. ἑ. τοῦτό φησιν ὁρῶν τῇ νόσῳ πληττόμενον καὶ σιωπῶντα.

732 ἐνοχλεῖ τῷ Φιλοκτήτῃ ἡ συνήθης νόσος· θέλει δὲ κρατῆσαι ἑαυτοῦ διὸ προσποιεῖται ὅταν λέγῃ
ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.

736 ὁ Φιλοκτήτης διὰ τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπαγορεύει τὰς γινομένας ὀδύνας καὶ λέγει ἰὼ θεοὶ ὡς χαίρων διὰ τὸν Νεοπτόλεμον, οὐ δύναται δὲ ἀληθῶς.

739 ἀναστενάζει λοιπὸν τῆς νόσου πλεοναζούσης.

741 ἀντὶ ἔοικάς μοι ὀδυνᾶσθαι.

745 βρύκομαι ἐσθίομαι, καταναλίσκομαι.

749 ἀπάμησον κόψον, θέρισον.

752 ἰυγὴν ὀξεῖαν βοήν.

753 βούλεται εἰπεῖν τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἐν νῷ λαμβάνων μήπως καταλείψει αὐτὸν ὁ Νεοπτόλεμος, οὐ λέγει δὲ διὰ τὸ πάθος.

755 τοὐπίσαγμα ἡ ἐπείσοδος, ἡ προσθήκη.

758 πλάνοις ὁδοιπορίαις· ἥκει ἡ νόσος ἴσως ὅτε ἐκορέσθη πλανωμένη· ὡς ἐπὶ θηρὸς δὲ ποιεῖται τὸν λόγον.

764 ᾗτου ἠξίωσας, ᾗτεις.

ἀνῇ ἐνδῷ.

766 φύλασσε, φησίν, αὐτά, τὰ τόξα· ἅμα γὰρ τῷ πάθει τούτῳ ὕπνος μοι ἐπέρχεται καὶ οὕτω παύομαι τῆς νόσου.

768 τῆς ὀδύνης παύσασθαι πρότερον πρὶν κοιμηθῆναι.

770 ἐκεῖνοι οἱ περὶ Ὀδυσσέα.

773 πρόστροπον ἱκέτην.

776 ἰλάσκου τὸν φθόνον ὥστε αὐτὰ μὴ γενέσθαι σοι πολύστονα, πικρὰ καὶ αἴτια κακῶν.

777 ὅπως ὁμοίως.

778 τῷ πρόσθ᾽ ἐμοῦ κεκτημένῳ τῷ Ἡρακλεῖ.

784 κηκῖον ἀναρρέον, ἀναδιδόμενον· Ὅμηρος
πολὺς δ᾽ ἀνεκήκιεν ἱδρώς.

791 ὦ ξένε Κεφαλλὴν ὦ Ὀδυσσεῦ.

795 τρέφοιτε λάβοιτε ἀντ᾽ ἐμοῦ.

800 ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἡφαίστου ἔνθα καὶ κρατῆρες πυρός εἰσιν.

ἀνακαλουμένῳ παρακαλοῦντι.

801 ὅτε τὴν πυρὰν Ἡρακλέους ἀνῆψεν.

803 τοῦτ᾽ ἐπηξίωσα δρᾶν τὸ κατακαῦσαι.

805 λαβὼν τὰ τόξα ὁ Πύρρος ἐσιώπησεν ἀπορῶν τί ἆρα ποιήσειεν.

812 πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοῦτό φησι διὰ τὸ τὸν χρησμὸν εἶναι μηδέτερον αὐτῶν πορθήσειν τὸ Ἴλιον.

οὐ θέμις οὐκ εὐσεβές.

814 ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε διὰ τούτου νῦν ἔοικεν ὁ Φιλοκτήτης παραφρονεῖν ὑπὸ τῆς νόσου.

815 παραφρονεῖς ἐκτὸς τῶν φρενῶν γέγονας.

818 πλέον φρονεῖς ἀντὶ ὠφελιμώτερον ἐμοῦ.

820 εἰπὼν ἐκοιμήθη.

821 ἔοικεν ὁ ὕπνος τὸν ἄνδρα οὐκ εἰς μακρὰν καταλήψεσθαι.

822 ὑπτιάζεται κλίνεται ἢ ὀπίσω ῥίπτεται.

824 νεῦρον ῥαγὲν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδὸς αἷμα ἀνίησιν.

827 ἀδαὴς ἄπειρε.

ἀλγέων ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀδαής.

828 εὐαὴς εὕπνους.

829 εὐαίων εὐμενής, καλῶς ἄγων ἡμῖν τὸν αἰῶνα.

830 ὄμμασι δ' ἀντίσχοις κάτεχε τὸ ὁρατικόν, ὅπερ νῦν ἥπλωται καὶ διαχεῖται, τῇ τοῦ ὕπνου ἀχλύι· τοιαύτην δὲ αἴγλην, ἥτις νῦν τέταται, ἀντέχοις εἰς τὰ ὄμματα, λέγει δὲ τὸν ὕπνον τὸν λεγόμενον καὶ παιῶνα αὐτῷ παραχρῆμα ὡς ἔστιν αὐτῷ αἴγλη καὶ φῶς.

ἐναντιωθείης τοῖς ὄμμασι τοῦ φίλου καὶ μὴ ἐάσῃς αὐτὸν βλέψαι νῦν.

833 ποῦ στήσῃ τῆς γνώμης; ποίας γνώμης κρατήσεις;

834 τὰ μετὰ ταῦτα πῶς ὁρᾷς φροντίδος ἀντὶ ἐννοεῖς;

837 καιρός τοι πάντων γνώμαν ἐπὶ πάντων ἡ μετὰ εὐκαιρίας σύνεσις πολλῶν ἐπικράτειαν ἐν ἑτοίμῳ καρποῦται· ὁ δὲ νοῦς, ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ὁ εὐκαίρως ἐπιτελούμενος πολλοῖς εὐδοξίαν σύνεγγυς παρέχει.

838 παρὰ πόδα ἀντὶ τοῦ πλησίον.

ἄρνυται ἀποφέρεται.

839 ταῦτα δι᾽ ἐπῶν.

840 τήνδ᾽ ἁλίως ἔχομεν τὴν θήραν τῶν τόξων μάτην ἔχομεν χωρὶς τοῦ Φιλοκτήτου πλέοντες.

842 κομπεῖν δ᾽ ἔστ᾽ ἀτελῆ ἐννοεῖν δὲ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι ἀτέλεστα ψευδόμενον αἰσχρὸν ὄνειδος.

ἀτελῆ εὐτελῆ.

845 βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον μικρὰ καὶ ἠρέμα μοι, φησί, διαλέγου μήποτε ἀκούσῃ κοιμώμενος.

847 ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακής ἀντὶ ἐλαφρὸς πρὸς τὸ ταχὺ ἀναβλέψαι καὶ ἐγερθῆναι· ἀντὶ ὁ ὕπνος ἐν τῇ νόσῳ ταχέως βλέπει· ἀντὶ ὁ νοσῶν ταχέως ἀνίσταται· λείπει δὲ τὸ ὡς· βούλεται γὰρ λέγειν ὥστε λεύσσειν ὁ ὕπνος, ὡς μὴ ἡγεῖσθαι τοῦτον ὕπνον ὑπάρχειν.

849 μάκιστον μέγιστον, εὐσύμβολον, σύμφορον.

851 ἐξίδου ὅτι πράξεις θεώρησον, βλέψον· πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ καθάπερ καὶ ἐπὶ τούτων, ἀνεπίστασο ἀντὶ ἐπίστασο καὶ ἐνδίδαξον ἀντὶ τοῦ δίδαξον.

ὅτι ὅπως.

852 ὧν ὅν.

ὃν αὐδῶμαι δι᾽ ὃν λέγω ἀντὶ τὸν Φιλοκτήτην.

διὰ μέσου τοῦτο εἴρηκεν.

853 εἰ ταὐτὰν τούτῳ γνώμαν εἰ τὴν αὐτὴν τῷ Ὀδυσσεῖ γνώμην ἔχεις ὥστε αἴρειν τὸν Φιλοκτήτην ἐντεῦθεν.

ἔχεις ἴσχεις.

854 ἄπορα πυκινοῖσιν ἄπορόν ἐστι καὶ τοῖς συνετοῖς συνιδεῖν τὸ πρακτέον· λείπει οὖν ὁ καί. γράφε πυκνοῖς ἵν᾽ ᾖ ἐν πράγμασι πυκνοῖς συνιδεῖν τὸ πρακτέον ἄπορον.

855 οὖρος ἐπιτήδειος καιρός.

856 ἀνόμματος ἐστέρηται τοῦ φωτός.

858 ἐκτέταται νύχιος ἐπεὶ κατὰ νύκτα καθεύδουσι παρὰ τοῦτο εἶπεν τὴν ἡμέραν νύκτα ἄγων ἀντὶ κοιμώμενος· τὸ δὲ ἑξῆς, ἐκτέταται νύχιος, οὐ χερός, οὐ ποδὸς ἄρχων ἀντὶ οὐδὲν τῶν μελῶν δυνάμενος κινεῖν οὐδὲ βλέπειν.

859 ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός ὁ ὕπνος ὁ ὑπὸ τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου. ἀλεὴς θερμὸς παρὰ τὴν ἀλέαν· Ὅμηρος
ἀλέη τε γένηται·
τοῦτο δὲ καθ’ ἑαυτόν φησιν, ὁ ὕπνος σύμφορος ἡμῖν ἐστι καὶ τοῖς πράγμασιν ἀγαθός.

863 τὸ δ’ ἀλώσιμον τὸ δὲ ἀγρεύσιμον ὅ ἐστι τὸ πέρας ἀνάκειται τῇ ἐμῇ φροντίδι.

864 ὁ πόνος ὁ μὴ φόβον ἔχων κράτιστός ἐστιν ὅ ἐστιν ὁ μὴ πρὸς κίνδυνον ὁρῶν ἀντὶ μὴ φοβηθῶμεν· πάντα γὰρ ἀνύομεν.

865 ἀφεστάναι φρενῶν παραφρονεῖν.

868 οἰκούρημα φυλακή, παρουσία.

869 ἐξηύχησ’ ἐνόμισα.

870 ἐλεεινῶς οἰκτρῶς ὑπομεῖναι.

875 ἐν εὐχερεῖ ἐν ἐλαχίστῳ.

876 δυσοσμίας γέμων πεπληρωμένος σὺ τῆς ἐμῆς δυσοσμίας.

880 ὅταν με ὁ κάματος ἀφῇ.

κόπος μ’ ἀπαλλάξῃ γράφε κόπου ἀπαλλαχθῶμεν.

881 ἐπίσχωμεν πέρα κωλύσωμεν.

885 ξυμφορὰς τύχας.

886 φίλον τὸ αἴρεσθαι ὑπὸ τούτων.

891 πρὸ τοῦ δέοντος πρὸ τοῦ καιροῦ

ἱκανὸς γὰρ αὐτοῖς γενήσεται ὁ πόνος ἐπὶ τῇ νηὶ συνεῖναί μοι καὶ συνναίειν ἐμοί.

893 ἵστασο καὶ ἀντιλαμβάνου.

895 τοὐνθένδε τὸ μετὰ ταῦτα.

ἀδημονεῖ ἐννοῶν ὅτι μέλλει ἐξαπατᾶν τὸν Φιλοκτήτην καὶ ἀπάγειν εἰς τὴν Ἴλιον, οὐκέτι ἐπὶ τὴν πατρίδα καθάπερ ἐπηγγέλλετο.

898 τοῦ περὶ τίνος;

899 πάθους λέγει τῆς ἀπορίας ἀντὶ ἀπορῶν τυγχάνω.

900 οὐ δή σε ἐρωτηματικῶς.

902 φύσιν λείπει ἡ εἰς.

903 ἐκείνην, φησί, λέγω δυσχέρειαν προσεῖναι τῷ ἀνδρὶ τῷ ξένον τι τῆς αὐτοῦ διανοίας διαπραττομένῳ.

904 τοῦ φυτεύσαντος τοῦ Ἀχιλλέως.

907 οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς ἐν οἷς πράττεις οὐκ ἔσῃ αἰσχρός.

909 ἃ μὴ δεῖ τὰ ἀληθῆ.

λέγων αἴσχιστ᾽ ἐπῶν ἀπατῶν.

910 εἰ μὴ ᾽γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν εἰ μὴ κακῶς καὶ ἀνοήτως βουλεύομαι.

912 οὐχ ὅτι καταλείψω σε ἄχθομαι ἀλλ᾽ ὅτι λυπηρῶς καὶ οὐ κατὰ τὴν σὴν γνώμην μέλλω σε ἄγειν· ἐπὶ Τροίαν δέ φησιν.

919 κακοῦ τῆς νόσου.

921 πολλὴ γάρ ἐστιν ἀνάγκη ταῦτα διαπράξασθαι.

925 τῶν κρατούντων γὰρ φροντίζω μᾶλλον ἢ σοῦ διὸ οὐ δώσω σοι ταῦτα.

927 ὦ πῦρ σὺ παρὰ τὸ ὄνομα· καλεῖται γὰρ Πύρρος.

935 οὕτως μοι πάλιν προσέχει ἀναιδῶς ὡς μὴ ἐάσων καὶ δώσων τὰ βέλη.

936 ξυνουσίαι συνδιαγωγαί.

937 καταρρῶγες κοιλώδεις τόποι.

938 ὑμῖν ταῦτα λέγω· οὐ γὰρ οἶδα πρὸς ἄλλον ὅν τινα ἀποδύρομαι.

939 τοῖς εἰωθόσιν λείπει τὸ κλύειν ἐμοῦ.

944 φήνασθαι δεῖξαι.

946 ἐναίρων νεκρὸν σφάττων νεκρὸν κατὰ τὴν παροιμίαν.

947 ἄλλως μάτην.

950 ἐν σαυτῷ γενοῦ φρόνιμος ἔσο.

952 δίπυλον δίθυρον.

953 τόξων γυμνός, τὴν διὰ τῶν τόξων μοι γινομένην οὐκ ἔχων τροφήν· ἄνευ τροφῆς οὖν ἀντὶ τῶν τόξων.

954 αὖ θανοῦμαι γράφε αὐανοῦμαι ἀντὶ τοῦ ξηρανθήσομαι.

957 ἐγὼ εἰωθὼς ἐσθίειν τὰ θηρία βρωθήσομαι νῦν παρ᾽ αὐτῶν.

959 ῥύσιον τίσω ἐνέχυρον, ἀμοιβὴν ἐκτίσω· Ὅμηρος
ῥύσι᾽ ἐλαυνόμενος.

962 γνώμην μετοίσεις μετανοήσεις.

964 προσχωρεῖν ὑποχωρεῖν, πεισθῆναι.

968 ἐκκλέψας ἀπατήσας.

971 τὰ αἰσχρὰ παρ᾽ ἑτέρων μαθών.

972 νῦν δὲ ἄλλοις δοὺς τὰ κακὰ οἷς εἰκὸς ἔκπλει τὰ ἐμὰ ἐμοὶ δούς.

975 οὐκ εἶ; οὐκ ἔρχῃ;

978 πέπραμαι πεπραγμάτευμαι.

982 οὐδ᾽ ἦν θέλῃ ὁ Νεοπτόλεμος.

983 στελοῦσί σε πέμψουσί σε.

984 τολμήστατε τολμηέστατε.

986 σέλας Ἡφαιστότευκτον τὸ Ἡφαίστειον πῦρ· ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ τὰ τοῦ Ἡφαίστου ἐργαστήρια ἔνθα καὶ κρατῆρές εἰσι πυρός.

988 ἐκ τῶν σῶν λείπει κόλπων.

997 ἀντὶ οὐ δοῦλον ἀλλ᾽ ἄριστον καὶ μετὰ ἀρίστων τὴν Τροίαν δεῖ σε πορθῆσαι· τοῦτο δὲ προτρεπτικόν.

1000 γῆς τῆς Λήμνου.

1002 πρὸς τῇ πέτρᾳ ἐναιμάξω τὴν κεφαλήν μου ἄνωθεν πεσὼν ἀπὸ πέτρας.

1003 μὴ ἔστω ἐπὶ τῷ Φιλοκτήτῃ ἡ ἐξουσία τοῦ κατακρημνίζεσθαι.

1004 ὦ χεῖρες δεδεμένος φησίν.

1005 συνθηρώμεναι ἁλοῦσαι καὶ συλλαμβανόμεναι.

1006 ὦ δόλιε Ὀδυσσεῦ.

1008 πρόβλημα πρὸ σοῦ πέμψας τὸν Νεοπτόλεμον.

1014 ἀφυῆ ἄκακον ἀπὸ φύσεως.

1016 νοεῖς διανοῇ.

1017 προὐβάλου ἔρριψας.

1018 ἐν ζῶσιν νεκρὸν ἤτοι ὅτι κοιμώμενον αὐτὸν εἴασεν ἢ διὰ τὸ πάθος.

1025 κλοπῇ ἀνάγκῃ· καὶ Ὅμηρος
κλέπτε νόῳ·
ζυγεὶς δὲ ὑποταγείς· ὁ δὲ νοῦς, καίτοι σὺ μὲν ἀναγκασθεὶς στρατεύῃ· προσποιούμενον γὰρ αὐτὸν μαίνεσθαι Παλαμήδης ἤλεγξεν.

1028 ὡς σὺ φὴς οἱ Ἀτρεῖδαί με ἐξέβαλον, ὡς δέ φασιν ἐκεῖνοι σύ. σὺ μέν, φησίν, ἐκείνους αἰτιᾷ ἐκεῖνοι δὲ σέ.

1033 τοῦτο γὰρ προφασισαμένου Ὀδυσσέως, ὅτι θῦσαι οὐκ ἔστι τούτου ἐπιστενάζοντος, ἐξέθηκαν αὐτόν.

1036 εἰ φροντίς ἐστι τῆς δίκης τοῖς θεοῖς.

1039 κέντρον ἐρεθισμός.

1040 θεοί τ᾽ ἐπόψιοι οἱ ἐφορῶντές με δυστυχοῦντα.

1045 βαρὺς βαρὺς λόγοις.

1046 κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς κοὐκ ἀναδυομένην ἐν τοῖς κακοῖς.

1048 εἴ μοι παρείκοι εἰ καιρὸς ἐπιτρέψειέ μοι.

νῦν δ᾽ ἑνὸς κρατῶ λόγου νῦν δὲ σιωπῶ· οἶδα γὰρ τοῦτο ποιεῖν ὅπου δεῖ.

1049 οὗ ὅπου τοιούτων δεῖ, τῶν σιωπώντων.

1050 κρίσις δοκιμασία, ἐξέτασις.

1051 μᾶλλον—εὐσεβῆ εὐσεβέστερον.

1052 χρῄζων γράφε κρείσσων.

1056 οὐ μόνος Τεῦκρός ἐστι τοξότης ἀλλὰ κἀγὼ ὑπολαμβάνω ἐμαυτὸν τούτων ἔμπειρον εἶναι, οὐχ ἧττον σοῦ· Ὅμηρος
εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι.

1059 τούτων τῶν τόξων.

1060 τί δῆτα σοῦ δεῖ; τίς σοῦ χρεία;

χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν ἥδου τῇ διατριβῇ τῆς Λήμνου.

1067 προσφθεγκτὸς προσφωνηθῆναι ἄξιος.

1070 ἆρα καὶ ὑμεῖς μιμεῖσθε τούτους καὶ ἀνηλεεῖς γενήσεσθε πρὸς ἐμέ;

1074 τὸ ἐξῆς, ἀκούσομαι πρὸς τοῦδε ὥς εἰμι οἴκτου μεστὸς οἷον καταγνωσθήσομαι ὡς ἥττων οἴκτου.

1076 τά τ᾽ ἐκ νεὼς τὰ ἐπὶ τῆς νεώς.

1077 στείλωσι κοσμήσωσι.

1078 ἐν τούτῳ ἐν τοσούτῳ.

1079 νὼ ἡμεῖς.

1080 ὁρμᾶσθαι ταχεῖς λείπει γίνεσθε.

1081 ὦ κοίλας πέτρας ὦ σπήλαιον θερμὸν διὰ τὸν ἥλιον καὶ διὰ τὸ ψῦχος παγετῶδες· ἢ οὕτως, ἐν θέρει ψυχρόν, ἐν δὲ χειμῶνι θερμὸν ἀντὶ ἐπιτήδειον εἰς χειμῶνα καὶ θέρος· γύαλον δὲ ἀντὶ τοῦ κεῦθος· κυρίως δὲ γύαλα τὰ κοῖλα λέγεται, ἀλλ᾽ ἐὰν οὕτω μεταφράσῃς ἀπίθανον τὸ κοῖλον κοίλωμα διὸ δὴ τὸ κεῦθος ἢ ἀντὶ τὸ ἄλσος μεταφράζομεν.

1084 ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσῃ ἀντὶ καὶ ἀπολλυμένῳ μοι σύμφορον ἔσῃ καὶ ὠφέλιμον καὶ δέξῃ με ἀποθανόντα· ἢ οὕτω, σὺν ἐμοὶ ἔσῃ καὶ ὄψει με ἀποθανόντα. ὑπερβολικῶς, οἷον καὶ μετὰ θάνατον συνελεύσῃ μοι καὶ οὐ καταλείψεις με.

1089 τί ποτ᾽ αὖ μοι τὸ κατ᾽ ἦμαρ τί ἄρα τρόφιμόν μοι καθ᾽ ἡμέραν ἔσται; οὐ γὰρ ἐπικρατῶ ἐμαυτῷ· ἢ οὐ γὰρ ἔτι ἔχω ἐλπίδα.

1091 σιτονόμου σῖτον νέμοντος, τροφέως.

πόθεν ἐλπίδος; ἀπὸ ποίας ἐλπίδος;

1092 εἴθ᾽ αἰθέρος ἄνω τὸ ἐξῆς, εἴθε αἰθέρος ἄνω ἕλωσί με ὀξύτονοι δρομάδες διὰ πνεύματος· τινὲς δὲ οὕτω, μετὰ ὀξυτόνου πνεύματος ἕλωσί με· ὀξύτονον δὲ λέγει πνεῦμα ἀπὸ τοῦ ὀξυτόνως βοᾶν. γράφε δρομάδες αἱ καταιγίδες· τινὲς δὲ πτωχάδες ἵνα τὰς Ἁρπυίας σημαίνῃ διὰ τὸ ἀεὶ πεινῆν.

1093 πτωκάδες αἱ Ἅρπυιαι ἐπιθετικῶς διὰ τὸ ἐπεμπίπτειν ἢ διὰ τὴν φωνήν· εἰ δὲ γράφεται πτωχάδες αἱ ἀεὶ πεινῶσαι· τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ πτωχοί.

γράφεται πτωμάδες, πτωκάδες, πτωχάδες, δρομάδες.

1095 σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας σὺ σαυτῷ περιεποίησας τὴν νόσον, σὺ σαυτῷ τούτων πρόξενος γέγονας, ὦ δυστυχέστατε, σὺ σαυτῷ κατηξίωσας καὶ οὐκ ἀπό τινος ταύτῃ τῇ τύχῃ ἐνέχῃ, ἀπὸ μείζονος σοῦ, διὸ μηδένα ἄλλον αἰτιῶ ἀλλὰ σαυτόν· ἐξῆν γάρ σοι ἀκολουθήσαντι τὰ κακὰ διαφυγεῖν.

1097 ἔχῃ συνέχῃ.

1099 εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι ὅτε γε παρόντος σοι φρονῆσαι τὸ λυσιτελὲς ἑλέσθαι ἀπὸ πλείονος δαίμονος τὸ κάκιον εἵλου, τὸ μὴ ἐλθεῖν· πλείονος δὲ δαίμονος λέγει τοῦ λυσιτελεστέρου καὶ συμφόρου.

1100 τοῦ λῴονος δαίμονος τοῦ συμφέροντος.

λείπει ἡ ἀντί.

1103 λωβατὸς ἐπίπονος.

ὃς ἤδη μετ᾽ οὐδενός τὸ ἑξῆς, ὃς ἤδη ἐνθάδε ὀλοῦμαι μετ᾽ οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρὸς εἰσοπίσω τάλας ναίων· ὁ δὲ νοῦς, ἆρα ἐγὼ δύστηνος ἐνταῦθα ἀπολοῦμαι ἀνθρώπων κεχωρισμένος;

1108 οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων ἀντὶ προσφερόμενος· ἐνίοτε δὲ ἔμπαλίν φησι διακονούμενος ἀντὶ τοῦ διακονῶν καὶ στιβαδοποιούμενος ἀντὶ στιβάδα ποιῶν.

1111 ἀλλά μοι ἄσκοπα ἀπροσδόκητα, δόλια, ἃ οὐκ ἔστι προσκέψασθαι· γράφεται δὲ καὶ ἄψοφα ἀπὸ τοῦ μὴ ψοφεῖν ἀντὶ λαθραῖα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κολυμβώντων· κρυπτὰ δὲ ἔπη φησὶ τὰ τοῦ Ὀδυσσέως. εἰς τὸ αὐτό: ἀλλά μοι τὰ ἀφανῆ καὶ κρυπτὰ ἔπη δολίας φρενὸς ὑπέδυ με· τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλά μοι ὑπέδυ ἄσκοπα κρυπτά τε ἔπη δολερᾶς φρενός.

1113 ἰδοίμαν δέ νιν ὡς κατευχόμενος, γένοιτο δέ μοι τὸν παραίτιον τούτων ἴσον χρόνον δυστυχῆσαι τῆς ἐμῆς λαχόντα ἀνίας· δεῖ δὲ καὶ κατὰ τὸ πληθυντικὸν ἀκούεσθαι ἐμὰς λαχόντ᾽ ἀνίας ἀλλὰ τῆς ποιητικωτέρας ἡ τοιαύτη φράσις.

1116 πότμος σε δαιμόνων λείπει ἡ ἐξ, ἐκ θεῶν γὰρ τύχη τις τοῦτό σοι κεκλήρωκεν καὶ οὐχ ὑπ᾽ ἐμοῦ δεδόλωσαι· κατὰ κοινοῦ τὸ ἔσχεν, τὸ δὲ

ἐξῆς, πότμος σε δαιμόνων τάδ᾽ ἔσχεν οὐδέ σε δόλος ἔσχεν ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς· ὁ δὲ νοῦς, παῦσαι τῶν καταρῶν τούτων, ὦ φίλε, μὴ διὰ τούτων κτήσῃ ἡμᾶς ἐχθρούς· θεὸς γὰρ τῆς δυστυχίας ταύτης παραίτιος, οὐχ ἡμεῖς γεγόναμεν οὔτε δόλῳ ὑπεισελθόντες οὔτε ἄλλῳ τινὶ πράγματι.

1120 ἀρὰν ἀρὰν ἐπ᾽ ἄλλοις δεῖ ἀκούεσθαι ἐπὶ τῶν μάτην καταρωμένων, σαυτῷ γὰρ ἐγένου αἴτιος, δεῖ δὲ καὶ οὕτω, καταρῶ τοῖς ἄλλοις καὶ μὴ ἡμῖν.

1121 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει μέλει μοι τὸ παραινέσαι σοι ἵνα μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν οἷον οὐ θέλω σε ἐχθρὸν ἡμῖν καταστῆσαι· ἢ ὡς παραινοῦντές φασι, μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν ἡμῶν.

1122 μὴ φιλότητ᾽ ἀπώσῃ λείπει ἵνα.

φιλότητ᾽ ἣν ἔχομεν πρὸς σέ.

1125 γελᾷ ὁ Ὀδυσσεύς.

πάλλων τὰ τόξα φησίν.

1129 ἐκβεβιασμένον ἐξηρπασμένον.

1131 τὸν Ἡράκλειον ἄθλιον ἀντὶ ἐμὲ τὸν τοῦ Ἡρακλέους διάδοχον· ἢ ἐμὲ τὸν ἐπὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἆθλον ποιήσαντα τὴν πυρὰν καὶ ὑφάψαντα αὐτήν.

ἑαυτόν φησιν.

1132 ἄθλιον γράφε ἆθλον.

1134 μεταλλαγᾷ μεταβολῇ.

1135 ἐρέσσῃ στρέφῃ· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

1136 ὁρῶν ἀντὶ τοῦ βλέπον, σύ, ὦ τόξον.

1138 μυρί᾽ πλήθη κακῶν.

ἀνατέλλονθ᾽ ἐσόμενα.

1140 ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι τὸ ἀληθὲς ἐν καιρῷ λέγειν — δίκαιον γὰρ νῦν φησι τὸ ἀληθές, εὖ δὲ τὸ ἐν καιρῷ —,

ὀφείλει δὲ καὶ ὁ ἀκούων μὴ ἐκφαυλίζειν τὰ λεγόμενα· τοῦτο δέ φησιν ὅτι ὁ μὲν Νεοπτόλεμος τὸ ἀληθὲς εἶπεν ὁ δὲ Φιλοκτήτης ἐξευτέλισεν. εἰς τὸ αὐτό: ἀγαθοῦ μὲν ἀνδρός ἐστι τὸ δίκαιον εἰπεῖν εἰπόντα δὲ μὴ φθονεῖσθαι ὅτι οὐκ ἔδει σε τῷ Νεοπτολέμῳ φθονεῖν εἰπόντι τὸ δίκαιον· κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον, ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι τὸ λέγειν τὸ δίκαιον, δίκαιον δὲ καὶ σὲ ὁμολογεῖν ὅτι εὖ πέπρακται, ἀκούοντα δὲ τούτων μὴ φθονερόν τι καὶ ὀδυνηρὸν ἐπιφθέγξασθαι.

1141 μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν μὴ πικραίνεσθαι.

1143 εἷς ἀπὸ πολλῶν εἷς ἀπὸ πολλῶν συμμάχων.

1144 τοῦδ᾽ τοῦ Ὀδυσσέως.

τὸ ἑξῆς, τοῦδ᾽ ἐφημοσύνᾳ ἤνυσεν κοινὰν ἐς φίλους ἀρωγάν.

1146 ὦ πτεναὶ θῆραι ἀντὶ ὦ ἄγραι· ἀγρεύει γὰρ καὶ πτηνά.

χαροπῶν φοβερῶν.

1149 φυγᾷ μ᾽ οὐκέτ᾽ ἀπ᾽ αὐλίων ἀντὶ οὐκέτι φεύξεσθέ με, οὐκέτι μετὰ φυγῆς καὶ φόβου προσπελάσετέ μοι.

1153 ἀλλ᾽ ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐπ᾽ ἐξουσίας ὁ τόπος ὑμῖν οὗτος ἀνεῖται ἀντὶ τοῦ ἀδείᾳ ὑπὸ τῶν θηρῶν ὁ τόπος κατασχεθήσεται.

ἀνέδην ἀνειμένος καὶ ἡπλωμένος.

ἐρύκεται κατέχεται.

1154 φοβητὸς φόβον ἐμποιῶν.

1155 ἔρπετε ἀντὶ ἥκετε.

1157 αἰόλας ποικίλης διὰ τὰ τραύματα.

1160 τίς ὧδ᾽ ἐν αὔραις τρέφεται τίς τρέφεται ἐξ ἀνέμων μηδενὸς τῶν ἐκ γῆς τροφίμων εὐπορῶν;

1161 κρατύνων ἐγκρατὴς ὤν, εὐπορῶν.

1163 εἴ τι σέβῃ, ξένον πέλασσον ἑαυτὸν δέ φησιν ὁ χορός, ὅτι ἐμοὶ τῷ ξένῳ μετ᾽ εὐνοίας πρόσελθε ἀντὶ φίλος ἡμῖν γενοῦ.

1165 ἀλλὰ γνῶθ᾽, εὖ γνῶθι οὕτω τινὲς στίζουσιν, ἀλλὰ γνῶθ᾽, εὖ γνῶθι οἷον τὰ ὄντα σοι μάνθανε, τὰ περὶ τῆς νόσου· ὁ δὲ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ, γνῶθι δὲ ἵν᾽ ᾖ οὕτω, πρὸς θεῶν εἴ τι σέβῃ ξένον πελάταν πέλασον πάσῃ εὐνοίᾳ, γνῶθι δὲ ὅτι κῆρα τήνδ᾽ ἀποφυγεῖν σοι πάρεστιν εἰ πεισθείης ἡμῖν ὅ ἐστι τὴν νόσον· οὗτος δὲ ταῦτα λεγόντων συνίησιν ὅτι παραινοῦσιν αὐτῷ εἰς Ἴλιον ἐλθεῖν πρὸς ὃ ἀνακράζει πάλιν πάλιν μοι.

1166 κῆρα τὴν νόσον.

ἀποφεύγειν λείπει πάρεστιν.

1167 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν χαλεπὴ ἡ νόσος τῷ κατεσθίειν.

ἀδαὴς ἀδύνατος ἐνταῦθα ἢ ἄγνωστος πρὸς τὸ ὀχεῖσθαι.

1169 πάλιν πάλιν πάλιν τῶν τῆς Ἰλίου με τόπων ἀνέμνησας ἢ τῶν οἰκείων κακῶν· ὑγιῶς δὲ ἔχει περιττευούσης τῆς ἐν προθέσεως.

1170 ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων ὦ βέλτιστε τῶν πλησιασάντων μοι πάλαι ἢ τῶν περὶ Ὀδυσσέα.

ὦ λῷστε ὦ βέλτιστε.

1174 τὰν ἐμοὶ στυγερὰν λείπει ἡ εἰς, εἰς τὴν μισουμένην μοι.

1176 κράτιστον σύμφορον.

1178 ἐμοὶ βουλομένῳ ἡδέως ἀποπλεῦσαι κελεύεις.

1180 ναὸς ἵν᾽ ἡμῖν τέτακται ὅπου ἡμῖν ἀφῖκται ἡ ναῦς· ἐπὶ τῆς ναὸς ἀντὶ εἰς τὴν ναῦν.

1181 μή, πρὸς ἀραίου ἀρὰ ἡ εὐχή· ἀραῖος οὖν ᾧ πάντες προσευχόμεθα ἢ ὃν ἐπικαλούμεθα ἀρώμενοι· ὥσπερ δὲ ἱκεσίου λέγουσι τοῦ τοὺς ἱκέτας ἐποπτεύοντος οὕτως ἀραίου τοῦ τοὺς ἀρωμένους ἐπισκοποῦντος.

1182 ἔλθῃς ἀντὶ ἀπέλθῃς.

μετρίαζε ἡσύχαζε.

1189 τεύξω ποιήσω.

μετόπιν μετὰ ταῦτα, μετόπισθεν.

1190 ἐπήλυδες αὐτόματοι.

1191 τί πράξοντες ἐναντίᾳ γνώμῃ ἕτερον παρὰ τὸ πρότερον;

1194 χειμερίῳ λύπᾳ ταραχώδει πάθει, μεταφορικῶς· οὐκ ἔστι, φησί, μεμπτὸν τῷ δυστυχοῦντι καὶ παραφθέγγεσθαι.

1197 τοῦτο γίνωσκε, ὅτι οὐκ ἔρχομαι οὐδ' εἰ αὐτὸς ὁ Ζεὺς μετέλθοι με ταῖς βρονταῖς τουτέστιν οὐδ' εἰ κεραυνοῖ με ὁ Ζεὺς ἂν μὴ ἔλθω.

1199 βρονταῖς αὐταῖς γράφεται καὶ αὐγαῖς, ταῖς βροντῶν αὐγαῖς ταῖς κεραυνίαις· ἔστι μέντοι λαβεῖν καὶ βροντᾶς ἀντὶ τοῦ βροντήσας καθάπερ καὶ ἐν Ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπεν Βακχᾶν ἀντὶ τοῦ Βακχευτάν.

1202 ἄρθρον μέλος.

1205 ἢ γένυν ἀντὶ τοῦ πέλεκυν ἢ γενῇδα ἢ ἀξίνην.

1206 παλάμην πρᾶξιν ὅθεν καὶ παλαμᾶσθαι· ἢ τέχνην.

1208 φονᾷ θανατᾷ, θανάτου ἐπιθυμεῖ.

1215 ὅστίς ποτε καταλιπών σε ἐπὶ τὸ βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν οὐκέτι οὐδέν εἰμι.

λιβάδ' τὴν τοῦ ἐπιχωρίου ποταμοῦ.

1218 ἐντεῦθεν διπλοῦν ἐστι τὸ ἐπεισόδιον.

ὁμοῦ ἐγγύς.

1219 στείχων ἂν ἦν σοι ἐπορευόμην ἄν· τὸ δὲ σοι παρέλκει.

1222 οὐκ ἂν οὐδ' αὖ.

ἤντιν' αὖ παλίντροπος κ. έ. ἀντὶ εἰς ποῖον τόπον ἀπέρχῃ· τοῦτο δὲ ὁ Νεοπτόλεμος ἀποδοῦναι βουλόμενος τὰ τόξα τῷ Φιλοκτήτῃ

ἐπιπλήσσεται ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως.

παλίντροπος ἐξ ὑποστροφῆς.

1238 ἀναπολεῖν τὰ αὐτὰ λέγειν· ἀπὸ τῶν δεύτερον ἀναπολούντων τὴν ἠροτριαμένην γῆν.

1252 ἀλλ᾽ οὐδὲ σοὶ πεισθήσομαι.

1256 κοὐ μέλλοντ᾽ ἔτι οὐ βραδύνοντα.

1257 σ᾽ ἐάσω οὐ πολεμήσω.

1262 ἀμείψας καταλιπών.

1270 μεταγνῶναι μετανοῆσαι.

1272 ἀτηρὸς βλαβερὸς παρὰ τὴν ἄτην.

1273 ἀλλ᾽ οὔ τι μὴν νῦν δόλιος φανοῦμαι.

1275 μὴ λέξῃς πέρα μὴ περαιτέρω εἴπῃς· ὅσα γὰρ ἂν εἴπῃς μάταια λέξεις.

1277 πέρα περαιτέρω.

1288 δολούμεθα ἀπατώμεθα.

1293 μαρτύρομαι τοὺς θεοὺς ὅτι ὃ ποιῶ εἰς χάριν καὶ σωτηρίαν ποιῶ τῶν Ἀτρειδῶν.

1298 οὐκ εἶπεν τὸ θέλῃ ἵνα μὴ δόξῃ συμψηφίσασθαι αὐτοῦ τῷ βουλήματι.

1305 ἀλλ᾽ οὖν τοσοῦτον ἀλλ᾽ οὐ γενναῖον ἄνδρα φονεύσω· πάντες γὰρ οἱ κήρυκες τῶν Ἑλλήνων ἀσθενεῖς εἰσι καὶ ἡ ἀνδρεία αὐτῶν ἄχρι τοῦ λέγειν.

τοὺς πρώτους στρατοῦ τοὺς βασιλεῖς.

1306 ψευδοκήρυκας ψευδοπρεσβευτάς.

ψευδῶς κηρυσσομένους, ἐγκωμιαζομένους.

1312 μετὰ ζώντων ἐν ζῶσιν.

1313 ἥκου᾽ ἄριστα καλῶς ἥκουσ᾽.

1314 εὐλογοῦντα εὐφημοῦντα.

1316 πᾶς ἄνθρωπος ἐκ θεοῦ πάσχων ἀνέγκλητός ἐστιν, ὅσοι δὲ διὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν δυστυχοῦσιν ὥσπερ σὺ οὐδὲ ἐλέους ἄξιοι τυγχάνουσιν.

1321 σύμβουλον συμβουλίαν.

1322 εὐνοίᾳ σοί.

1325 γράφου φρενῶν ἔσω παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν
σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.

1326 σύ, ὦ Φιλοκτῆτα, νοσεῖς ἐκ θείας προνοίας πλησίον ἀπελθὼν τοῦ ὄφεως τοῦ φυλάττοντος τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις εἰ μὴ ἐκ τῶν Ἀσκληπιαδῶν.

1327 πλησίον ἐλθὼν τοῦ ὄφεως τοῦ τῆς νήσου τῆς Χρύσης φύλακος.

ἀκαλυφῆ ἀστέγαστον.

1329 παῦλαν ἀνάπαυσιν, θεραπείαν.

1331 ταύτῃ μὲν ἀνατέλλῃ ταύτῃ δὲ δύνῃ ὅ ἐστι διὰ παντός.

1334 μαλαχθῇς παύσῃ.

1336 ὡς ἀντὶ ὅπως.

1343 συγχώρει θέλων σὺν ἡμῖν χώρει ἐθελοντής.

1344 καλὸν κτῆμα ὠφεληθῆναί σε κλέος κτώμενον ἐκ τῆς πορθήσεως τῆς Ἰλίου καὶ θεραπευόμενον.

ἡ ᾽πίκτησις ἡ κτῆσις τῆς δόξης.

1345 παιωνίας ἰασίμους, ὑγιαστικάς, θεραπευτικάς.

1353 τῷ προσήγορος; ἀντὶ τίς με προσαγορεύσει;

1354 τὰ πάντ᾽ ἰδόντες τὰ περὶ ἐμὲ πάθη εἰδότες ἐνιαυτοί, τοῦ αἰῶνος χρόνοι.

1355 ἐξανασχήσεσθε ἀνέξεσθε.

1357 τῷ πανώλει τῷ ἀξίῳ ἀπολωλέναι.

1358 οὐ λυπεῖ με τὰ φθάσαντα ἀλλὰ διὰ τὰ μέλλοντα δυσφορῶ· οἱ γὰρ ἔχοντες φαύλην τὴν γνώμην ἀκόλουθα τῷ λογισμῷ διαπράττονται.

1362 σοῦ δ' ἕγωγε θαυμάσας ἔχω θαυμάζω σου καὶ καταγινώσκω σου.

1371 πατρὸς τοῦ Ποίαντος.

1374 θεοῖς τε πιστεύσαντα διὰ τὴν Ἑλένου μαντείαν.

1377 τῷδε δυστήνῳ ποδὶ χωλὸς ὤν.

1378 ἔμπυον δίυγρον διὰ τὸ ἕλκος, πύου πεπληρωμένην ὅ ἐστι σήψεως· ὁ δὲ νοῦς, ἀλλ' οὐ πρὸς ἐκείνους ἅπει ἀλλὰ πρὸς τοὺς θεραπεύσοντάς σε.

1385 σοί που φίλος γ' ὢν ὑπὲρ τοῦ σοὶ συμφέροντος.

1387 μάνθανε, φησί, μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπαίρεσθαι.

κακοῖς λείπει ἡ ἐπί.

1389 μανθάνειν ἐννοεῖν.

1392 ἑλεῖν ἰδεῖν.

1401 λόγοις γράφε γόοις· πολλὰ διὰ Τροίαν πέπονθα, φησίν.

1402 στείχωμεν ἐπὶ τὴν πατρίδα· ἀπατᾷ δὲ καὶ θέλει ἆξαι εἰς τὴν Τροίαν.

1404 πῶς, φησίν, ἀναίτιος γένωμαι τοῖς Ἕλλησιν;

1405 χώραν τὴν ἐμὴν τὴν Σκῦρον.

1406 τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις; ὠφελήσεις.

1411 ὑπολάμβανε ὁρᾶν τὸν Ἡρακλέα.

1415 βουλεύματα πεπρωμένα.

1423 σὺν τῷδ' ἀνδρὶ τῷ Νεοπτολέμῳ.

1425 ἐκκριθεὶς νομισθείς.

1430 πλάκα τὴν πέτραν.

1431 στρατοῦ ἐξ Ἀχαιικοῦ.

1432 πρὸς πυρὰν ἐμὴν τὴν ἐπὶ τῇ Οἴτῃ.

ἀντὶ ἐκ τῶν ἀριστείων κἀμὲ τίμησον.

1441 εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοὺς αἰνίττεται τοῦτο εἰς Νεοπτόλεμον· ἐν γὰρ τῇ Ἰλίου ἁλώσει ἀπέκτεινε τὸν Πρίαμον προσφυγόντα τῷ βωμῷ τοῦ Ἑρκείου Διός.

1448 τίθεμαι συγκατατίθεμαι.

1452 στείχων χώραν καλέσω ἀσπάσομαι ἀναχωρῶν.

1453 ξύμφρουρον ἐμοὶ τὸ φρουρῆσάν με καὶ φυλάξαν.

1455 ἄρσην ἰσχυρός, ἔντονος.

1459 δύναται πάντα τὰ ὄρη Ἕρμαια καλεῖσθαι ὅτι νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος ὁ Ἑρμῆς, ἔστι δὲ καὶ Ἕρμαιον οὕτως ἐν Λήμνῳ καλούμενον· ἐμοὶ δέ, φησί, πολλὰ βοῶντι καὶ τὸ Ἕρμαιον ὄρος ἀντεφθέγξατο.

1460 ἀντίτυπον ἀμοιβαῖον, ἀντίμιμον.

1461 Λύκιόν τε ποτὸν ἢ οὕτω καλουμένη κρήνη ἐν Λήμνῳ Λυκίου Ἀπόλλωνος ἢ οἷον ἐν ἐρημίᾳ ὑπὸ λύκων πινόμενον.

1462 οὐ δὴ δόξης ποτὲ τῆσδ’ ἐπιβάντες τῆς οἰήσεως ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε τοῦτο οἰηθέντες οὐδ’ ἐλπίσαντες τελειοῦσθαι ὥστε ἀπελθεῖν εἰς Τροίαν.

1467 φίλων ἢ τοῦ Ἡρακλέους ἢ τοῦ Νεοπτολέμου.

1468 δαίμων τινὲς τὸν Ἡρακλέα, ἔνιοι τὴν Τύχην.